

sor N. A. Larsen, kan jeg ikke være med til at give dette Mistillidsvotum; det har vist sig, at Professor Larsen er endogsaa i høj Grad vel lidt af Seminarierne, og det af alle Partier.

En lille Bevilling til Indkøb af Kunst; Malerier, Skulptur og adskilligt andet har et Mindretal sat sig imod. Jeg skal indrømme, at ogsaa jeg er noget betænkelig ved denne Bevilling, ikke af Hensyn til Summens Størrelse og ikke, fordi jeg ikke kunde unde de Mennesker, der nyder godt af den, dette Beløb, men fordi det er noget ganske nyt, vi dermed kommer ind paa. At yde Understøttelse til Haandens Arbejdere er vi jo godt i Gang med, det er vi vant til, og det kommer vi ikke bort fra, men skal vi ogsaa til at understøtte alle, om jeg saa maa sige, Aandens Arbejdere, ja, saa ved jeg ikke rigtig, hvor vi kommer hen. Der findes jo mange, mange unge Mennesker, der har faaet Eksamen, men som stadig gaar rundt uden at kunne skaffe sig noget Levebrød ad den Vej, og vi kunde jo vente, at de saa ogsaa kom og sagde: Maa vi ikke ogsaa faa lidt Understøttelse? Jeg mener nu, at vi i det hele har faaet for mange unge til at gaa den læsende Vej, dels har de ikke Evner dertil, dels er der ikke Plads til dem, naar de en Gang kommer ud og skal have et Levebrød. Saa vidt jeg husker, har vi en 4 000—5 000 Studenter ved Universitetet; hvorfra der skal skaffes Levebrød til alle dem i dette lille Land, det ved jeg ikke. I Norge har man haft Forslag fremme om at rationere Tilgangen til Universitetet. Herhjemme har vi kun paa et enkelt Omraade en Slags Rationering, nemlig med Hensyn til Tilgangen til Læreruddannelsen; det er jo kun de bestemte Seminarier, der maa uddanne, og de maa kun tage saa og saa mange Elever; naar det fastsatte Tal er fuldt, kan der ikke optages flere, selv om de i og for sig maatte have de fornødne Kundskaber.

Endelig har et Flertal i Folketinget nedstemt en Anmærkning paa Kirkeministerens Budget. Ministeren ønskede Bemyndigelse til at anvende 200 000 Kr. til Hovedistandsættelse og Restaurering af vorre selvejende Kirker, men Flertallet har ment, at den hittidige Fremgangsmaade, nemlig den, at Beløbet bliver taget paa Finansloven, efter Bevilling, skal bibeholdes; og til denne Opfattelse vil jeg ganske slutte mig; Kirkeskatten er trykkende nok i Forvejen.

Den højtærede Landbrugsminister sendte Landstingets Finansudvalg en Begaering om en Bevilling paa 140 000 Kr. til Køb af en Ø, for at der der kunde anstilles

Forsøg med Foranstaltninger imod Mund- og Klovesygen. Vi har ikke siden i Landstingets Finansudvalg hørt noget om denne Sag. Jeg kan ikke finde det Tal paa Finanslovsforslaget nu. Saa vidt jeg ved, er der paa Tillægsbevillingsloven en Sum paa 50 000 Kr. og paa Finansloven ca. 20 000 — jeg er ikke sikker paa Tallene. Men det er slet ikke det. Jeg ønsker derfor at spørge den højtærede Landbrugsminister om, hvordan dette hænger sammen. Er det økonomiske Hensyn, der har standset Sagen — saa vidt jeg ved, er Øen købt —, eller er det andre Ting, Tvivl om, hvorvidt de Forsøg, der skulde gøres, kan nytte, der har standset Sagen, eller hvad er Grunden til, at denne Bevilling er blevet beklippet?

Maa jeg endelig udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Landbrugsminister om sider har fundet sig beføjet til at indlede Underhandlinger med Tyskland og virkelig dog har opnaaet noget derved. Man kan dog sige: bedre sent end aldrig.

Jeg antager, at andre Medlemmer af mit Parti ogsaa vil stille nogle Spørgsmaal. Jeg kunde godt have adskillige Spørgsmaal at stille endnu, men dem vil jeg lade ligge. Der bliver maaske Lejlighed til i Udvalget at faa Oplysninger, som det ikke er saa let at faa her paa dette Sted.

Hermed skal jeg anbefale Finanslovsforslaget.

C. F. Sørensen: Paa det socialdemokratiske Partis Vegne har jeg her ved den Ære at anbefale Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1926—27. Finansministeren begyndte sin Tale med at tale om det sene Tidspunkt, paa hvilket Finanslovsforslaget kommer til det høje Landsting. Og det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing), der nys talte paa Venstres Vegne, greb straks Traaden og gav Udtryk for sin egen og en Del Meningsfællers Opfattelse, efter hvilken det var forkasteligt og urigtigt, at Finansloven kom saa sent til Landstinget. Jeg havde ventet denne Beklagelse. I de sidste Uger har der i den konservative og Venstres Presse været en voldsom Kritik af Regeringen og Finansministeren for den Maade, hvorpaa det høje Landsting blev behandlet, negligeret og skoset, og det var mange, ikke smigrende Ord, der blev sagt om Regeringen i denne Henseende. Men det ærede 4de tingvalgte Medlem havde jo fuldstændig Ret, da han mindede om en Bemærkning af sin afdøde Forgænger, Venstres tidligere Ordfører for Finanslovsforslaget, der har sagt, at saaledes var jo Tingets parlamentariske Stilling.